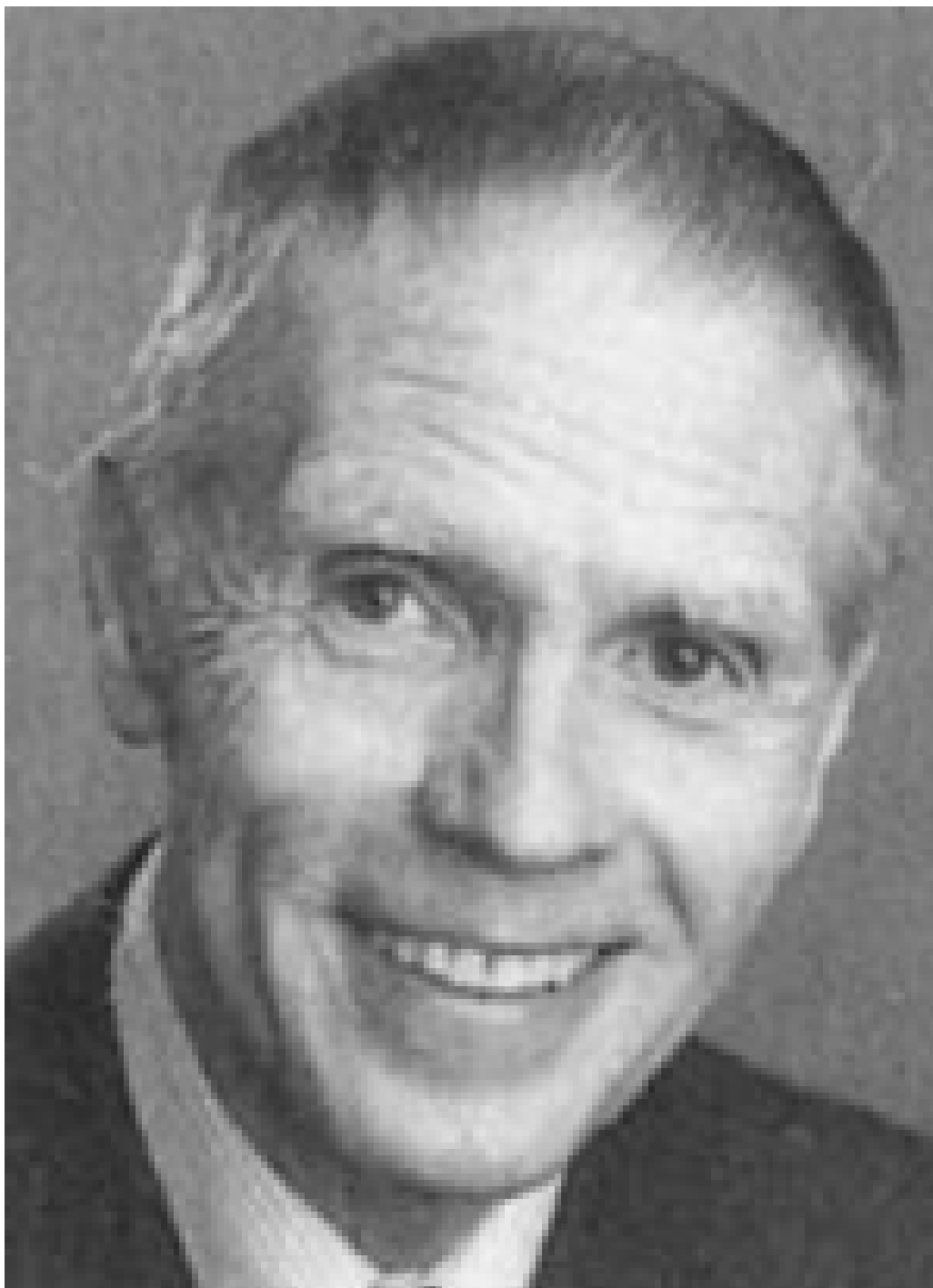

Minneord

OSS IMELLOM

DITLEV JENSEN

Per Dietrichson døde 14.9. 2006. Han ble bisatt den 22., dagen han skulle ha fylt 81. Flere år med hjertesykdom hadde tært sterkt på både kropp og sjel.

Under krigen deltok Per aktivt i motstandsarbeid og sosialt hjelpearbeid. Han avla embetseksamen i København i 1953 og startet spesialistutdanningen på Rikshospitalet i 1957. Fra 1959 arbeidet han på nevrologen, 13. avdeling, Ullevål sykehus. Han ble spesialist i nevrologi i 1961. Per nedla en betydelig forskningsinnsats når det gjelder forståelse og behandling av spastisitet og rigiditet. Doktorgradsarbeidet fra 1971, «The role of the fusimotor system in spasticity and parkinsonian rigidity», ble utført mens han var forskningsstipendiat og universitetslektor. Strekkerefleksen ble studert under fasisk og tonisk stimulering. Konklusjonen var at spastisitet skyldes økt dynamisk fusimotoraktivitet samt økt alfa-motonevroneksitabilitet, og at rigiditet skyldes økt statisk fusimotoraktivitet. Pers senere forskning var rettet mot undersøkelse og behandling av forskjellige former for tremor og nevromuskulære sykdommer.

Per Dietrichson var assisterende overlege fra 1972 og overlege fra 1986. Han ble dosent i nevrologi i 1972, og var professor fra 1985 til han ble pensjonist i 1991.

Per var formann i Spesialistkomiteen i neurologi 1974 – 77. Han var formann i Norsk neurologisk forening 1978 – 79 og styremedlem i Nordisk neurologisk forenings utdannelsesutvalg 1972 – 78. Per var medredaktør av «Norsk neurologisk forening 1920 – 1970», Stillingsstrukturutvalgets innstilling, «Neurologi, 1979» og «Nevrologien i Norge 1970 – 1995». I 1979 var han med på å arrangere Joint Meeting med britiske kolleger i Oslo, og samme høst workshop i London, Spastisitet og rigiditet, GABA.

Per var levende interessert i skjønnlitteratur og bildende kunst. Medisinsk historie, lokalhistorie og slektsforskning opptok også mye av hans tid. Han var følgelig en sentral medforfatter til boken *Slekten Dietrichson 1724 – 1974*.

Den ungdommelige nevrolog og pedagog Per Dietrichson fikk umiddelbar kontakt med studenter og medarbeidere. Han skapte et godt og inkluderende miljø rundt seg, og tok blant annet initiativ til avdelingsutflukter i marka både sommer og vinter. Han etablerte studiereiser til National Hospital i London, et meget populært og lærerikt tiltak for studentene.

Mange kolleger har i disse dager berettet om gode minner fra studietiden under Pers ledelse. Undertegnede deler disse gode minner. Som universitetslektor og universitetsstipendiat i til sammen sju år var Per min nærmeste sjef. I denne perioden var han min mentor og utrettelige veileder. Dette nære samarbeidet utviklet seg til et fint vennskap. Våre siste møter var preget av Pers sykdom, men han beholdt det karakteristiske lune og varme glimtet i øynene til det siste. Våre tanker går til hans nærmeste, og vi takker for hans innsats som lege og medmenneske.

Publisert: 16. november 2006. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 21. juli 2026.